

[Paahol.]

for det andet det store driftstilskud, for det tredje skattefriheden, betyder, at et privat byggeri af samme størrelse, udstyr og beliggenhed skal koste flere hundrede kroner mere for en ganske tilsvarende lejlighed. Det betyder, at de sociale selskaber yderligere har udvidet deres særstilling, som ikke er begrundet i sociale eller økonomiske hensyn. Det er nu som før et politisk betonet statsbyggeri for statens og lejernes penge.

Spørgsmålet er så, hvorledes de sociale selskaber forvalter disse fremmede midler, som lejerne og staten stiller til deres rådighed. Inden for de sociale boligselskabers egen kreds synes der at være en forståelse af, at alt ikke er, som det skal være. I en artikel i Ekstrabladet den 10. marts 1959, hvor man omtalte et møde mellem sociale boligforeningsfolk, hedder det — jeg beder om tilladelse til et citat nu og senere —:

„Efter hvad Ekstrabladet erfarer, er denne fornemmelse af korruption blevet tilkendegivet på en opsigtsvækkende måde på et møde af ledende boligforeningsfolk inden for Fællesorganisationen af almennyttige Boligselskaber den 16. februar. Her erklærede forretningsføreren for et af vore største boligselskaber, at det blev nødvendigt at etablere et fast sammenhold mellem selskaberne, så man kunne undgå den bestikkelse, der nu blev praktiseret — ja, ordet bestikkelse blev virkelig anvendt, og vi kan for at undgå misforståelse oplyse, at det findes protokolleret i det interne mødereferat.“

Det er jo stygge ord, „bestikkelse“ og „korruption“. Det, der har givet anledning til den megen forargelse, er først og fremmest den praksis, som det er blevet oplyst man har i Brøndbyerne, hvor kommunalbestyrelsesmedlemmerne og kommuneingeniøren har modtaget $\frac{1}{4}$ pct. af opførelsesomkostningerne ved det sociale byggeri for at føre tilsyn med byggeriet. Det rejser en række spørgsmål.

For det første vil jeg gerne bede den højtærede boligminister redegøre for, hvad det egentlig er, der er sket i Brøndbyerne, og om boligministeriet har været bekendt med den praksis, man har haft dér. Forholdet er, så vidt jeg har forstået, dette, at man i Brøndbyerne gør gældende, at det

er et meget beskedent honorar, der er udbetalt de enkelte medlemmer af bestyrelsen, vistnok ikke mere end 20 kroner pr. møde, og at deres indflydelse på byggeriets gang skulle have haft betydning med hensyn til at holde byggeomkostningerne nede. Det er holdt, som man anfører derude, inden for de $1\frac{1}{2}$ pct., som er afsat som forretningsførers honorar i forbindelse med byggeriets opførelse.

Jeg vil dernæst gerne spørge den højtærede boligminister, om han finder det rimeligt, at kommunalpolitiske repræsentanter modtager honorar af institutioner, som de skal føre tilsyn med, og som de skal forhandle med om byplanlægning, grundsalg, kommunegaranti og andre ting. Kommer der ikke en dobbeltrepræsentation ind i billedet her? Og er der noget galt i Brøndbyerne, er det så noget lokalt udslæt, eller er det symptomer på en alvorligere sygdom i det sociale byggeri?

Jeg vil også gerne spørge den højtærede boligminister, om de honorarer, bestyrelsens medlemmer oppebærer i sociale selskaber, står i rimeligt forhold til det arbejde og det ansvar, som er forbundet med disse hverv, også når hensyn tages til, at det drejer sig om et socialt foretagende.

Det har også været fremdraget i pressen — og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han har konstateret noget af dette — at sociale boligselskaber betaler kommunale politikeres udenlandsrejser. Kontorchef Paldam har i Frederiksberg kommunalbestyrelse gjort gældende, at kommunalbestyrelsesmedlemmer udfører et stort ulønnet arbejde i kommunalbestyrelsen, og derfor var det rimeligt, at de fik en slags aflønning som medlemmer af sociale selskabers bestyrelser. Det sidste synspunkt synes jeg i hvert fald er oplagt forkert, men jeg vil gerne høre den højtærede boligministers syn på dette spørgsmål.

Endelig er der et spørgsmål, som også er rejst i forbindelse med disse ting, og det er spørgsmålet om boligministeriets tilsynsførende. Hvilke honorarer oppebærer de, og hvilken gavn gør de? Er det i det hele taget rimeligt, at embedsmænd oppebærer honorarer af dem, de skal kontrollere? Jeg foreslog i forbindelse med et spørgsmål til den tidligere boligminister i 1956, at man skulle overlade denne opgave som tilsyns-